

Cod ECLI ECLI:RO:TBARG:2023:051.#####

Dosar nr. #####/280/2023

R O M Â N I A

TRIBUNALUL #####*

SECȚIA PENALĂ

Decizia Penală Nr. ###/2023

Ședința publică de la 22 ##### 2023

Completul compus din :

PREȘEDINTE #####

Judecător #####

Grefier #####

Ministerul #####, Parchetul de pe lângă Tribunalul ##### este reprezentat prin procuror #####

S-a luat în examinare, pentru soluționare, contestația formulată de contestatorul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, CNP #####, împotriva sentinței penale nr. #####/19.07.2023, pronunțată de Judecătoria Pitești în dosarul nr. #####/280/2023.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatorul în stare de detenție, asistat de avocat ales #####, în baza împuternicirii avocațiale aflată la dosarul cauzei.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează completului de judecată că s-a depus la dosar de către apărătorul ales al contestatorului un set de înscrisuri, respectiv adeverințe de venit ale contestatorului pe anii 2019, 2020, 2021 și 2022.

Apărătorul ales al contestatorului, având cuvântul, solicită, în susținerea contestației, încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv cu înscrisurile existente la dosarul cauzei.

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, arată că nu se opune probei cu înscrisuri astfel cum a fost solicitată.

Completul de judecată constată utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei proba cu înscrisuri astfel cum a fost solicitată de către contestator prin apărător ales, sens în care o încuviințează și o constată administrată în ședința de judecată.

Reprezentantul Parchetului și apărătorul ales al contestatorului, având pe rând cuvântul, arată că nu mai au alte cereri de formulat în cauză și nici probe de solicitat.

Completul de judecată, în raport de această împrejurare, constată contestația în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acesteia.

Apărătorul contestatorului, având cuvântul, solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată, urmând să se modifice soluția pronunțată în prima instanță de Judecătoria Pitești și, ca atare, în contestație, verificând condițiile de legalitate în ceea ce privește cererea de liberare condiționată a clientului său, să se aprecieze că sunt îndeplinite toate condițiile și să se admită cererea de liberare condiționată așa cum ea a fost înaintată de către comisia special instituită în acest sens din cadrul Penitenciarului Mioveni.

Apreciază că hotărârea pronunțată de prima instanță este greșită și este nelegală. Afirmă că este nelegală deoarece judecătorul cauzei și-a depășit atribuțiile puterii judecătorești și și-a permis să facă propriile aprecieri asupra cadrului legal și a doctrinei aplicabile în această materie. Consideră că silogismele juridice pe care și-a fundamentat soluția de respingere judecătorul primei instanțe sunt în afara cadrului legal aplicabil.

Astfel, la dosarul cauzei a depus note scrise ample, acestea găsindu-se la filele 38-42 din dosarul primei instanțe. În aceste condiții, cu minime diligențe, putea să verifice poate la ieșirea din sala de judecată sau în perioada de amânare a pronunțării care a fost destul de lungă, cadrul legal și doctrina, existând la dosar toate explicațiile date de petent, pe care și le asumă, care puteau fi verificate pe scurt, necesitând o perioadă de timp mult mai scurtă decât să studieze toată doctrina în materie. Judecătorul cauzei a sfidat toate aceste norme, atât cele date de lege cât și cele prezentate de petent, cu explicațiile corecte date de petent. Menționează că s-a abținut să facă aprecieri subiective. Tocmai pentru că era un caz care este în atenția publică, nu și-a permis să facă speculații, să-și dea cu părerea. A luat cadrul legal, atât cadrul legal intern cât și cadrul legal european, a luat doctrina de specialitate, a trimis la sursele după care s-a inspirat.

Judecătorul avea dosarul transmis de către penitenciar, cu concluziile din procesul verbal al comisiei, fundamentate pe toate concluziile departamentelor care și-au dat cu părerea în ceea ce privește comportamentul clientului său. Împotriva tuturor aceste aprecieri obiective pe care judecătorul trebuia să le facă, a observat că judecătorul nu-și ascunde intenția de a fi contributiv la doctrina penală în materie, și spune că se va avea în vedere tocmai și scopul contributiv al argumentelor pe care le aduce în verificarea situației personale a clientului său.

Astfel, iese din competențele pe care legea i le dă și face propriile aprecieri numai de natură subiectivă. Acest mod de a aprecia cererea clientului său reprezintă o veritabilă denegare de dreptate.

Ar dori să se observe că în considerentele sale judecătorul are obligația de îndeplinire a tuturor condițiilor de liberare condiționată. Judecătorul ia act că petentul a executat cu mult peste fracția cerută de lege pentru liberarea condiționată, de asemenea ia act de concluziile transmise de penitenciar care arată o stăruință constantă într-o evoluție pozitivă a comportamentului pe perioada detenției, rezultatele de excepție care le are la toate testele ca urmare a evaluării concrete și a specialiștilor din cadrul penitenciarului. Observă, de asemenea, că potrivit legii aplicabile, ca lege mai favorabilă, nu se poate verifica condiția privind executarea dispozițiilor civile.

Cu toate acestea judecătorul iese și face speculații pe oportunitatea admiterii cererii de liberare condiționată, cu trimitere la circumstanțele personale ale clientului său și în acest capitol el recunoaște că au fost avute în vedere și la judecare când s-a stabilit pedeapsa, dar nu se abține să facă propriile aprecieri, în sensul că are un comportament manifestat de-a lungul timpului ca printr-o poziție de sfidare.

d-na avocat că aceste aprecieri excedeau materiei cu care judecătorul era chemat să judece, pentru că judecătorul nu are dreptul să judece pe clientul său de la naștere până la data când se pronunță sentința, ci este chemat să judece strict pe condițiile îndeplinire sau nu a liberării condiționate și pe materialul de la dosarul cauzei. ##### constată că aceste condiții toate sunt îndeplinite pe aceste aprecieri personale respinge cererea de liberare. Judecătorul spune că pe legalitate toate condițiile sunt îndeplinite, dar, pe oportunitate, sfidarea pe care o arată față de victima și apropiații acesteia și îi enumeră, începe cu copilul, denotă că nu s-a educat suficient și ca atare prezintă un pericol pentru societate în situația admiterii cererii. Judecătorul uită dovezile evidente și concluziile reținute în raportul transmis de către penitenciar că tocmai prima persoană menționată în victime la care judecătorul spune că le-a sfidat este copilul său, copil care absolvă liceul în condiții de excepție, copilul său care vine constant la vizite, copilul său care a avut o evoluție și o creștere minunată și s-a format ca un tânăr excepțional prin eforturile deosebite pe care clientul său le-a făcut chiar din penitenciar, dar și a familiei acestuia.

Celelalte argumente spuse de judecător nu cădeau în aprecierea acestuia pentru că nu e chemat de lege să încalce principiul dublului grad de jurisdicție specific doar în prim ciclu procesual, nu era în cale de atac, era într-o materie cu totul specială, în care nu avea voie să facă o reindividualizare judiciară a pedepsei. Judecătorul chiar riscă și menționează în fila 2 din hotărâre că această cerere de liberare condiționată reprezintă o individualizare judiciară a pedepsei. Consideră că este absurd și nelegal acest lucru pentru că nu reprezintă o individualizare judiciară a pedepsei ci verificarea unei instituții distincte care arată doar dacă după îndeplinirea condițiilor legale de liberare condiționată se poate verifica sau nu modul în care comportamentul prezentat în timpul executării pedepsei îl îndreptățește sau nu la beneficiul liberării condiționate.

A depus la dosarul cauzei extras din dreptul european care ar trebui să fie materia cadru, respectiv acea directivă, recomandarea nr.22/2003 a Consiliului de Ministrii. ##### că în 2002 este aceeași recomandare cadru care ghidează judecătorii, care, cu obiectivitate, vor să își exercite funcția cu echitate. În această recomandare tocmai se menționează că verificarea pe care o face judecătorul în liberarea condiționată este una de legalitate și mai puțin de oportunitate. Se spune în considerentele acestei recomandări că judecătorul trebuie să se ghideze după criteriile obiective. Solicită a se vedea decizia pe care o ia judecătorul în această prima cauză în care spune clar că nu are nimic de obiectat pe criteriile obiective, toate sunt îndeplinite, dar are în vedere criteriile subiective.

Or, acest mod de abordare subiectivă este un mod de abordare nelegal. Solicită a se observa că contestatorul a respectat toate cerințele prevăzute de lege în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de liberare condiționată. Concluziile membrilor de specialitate care l-au evaluat pe toată perioada de detenție, spun că nu prezintă nici un risc pentru societate și poate fi liberat condiționat.

Referitor la celelalte aprecieri că nu își asuma faptele sale, apreciază că judecătorul nu avea voie să încalce dreptul la tăcere și să încerce în liberarea condiționată să îl provoace pe clientul său la discuții care să servească televiziunilor pentru rating. Acest mod de abordare a fost condamnat unanim de Curtea Europeană în toate deciziile în care un proces judiciar iese din sala de judecată și se transformă în subiect de judecată publică în condiții de nelegalitate.

De aceea, verificând strict lucrările dosarului, solicită, a se constata dacă clientul său îndeplinește toate condițiile. Solicită a se constata că aprecierea în plata despăgubirilor nu are nici un fundament. O dată nu are fundament în lege, pentru că chiar judecătorul recunoaște că aceasta nu este condiție pentru liberarea condiționată, iar faptul că plata despăgubirilor ar fi un criteriu de a vedea comportamentul, dacă și asumă fapta, nu are fundament legal. Opinează că nu trebuie să fii judecător să înțelegi că o persoană încarcerată nu are cum să facă bani și să plătească. Spune judecătorul că petentul a avut sprijin financiar pe timpul executării pedepsei și că a executat muncă în penitenciar. ##### că clientul său a executat muncă voluntar, nu a avut nici un beneficiu în reducerea pedepsei pentru că îndeplinesc acea fracție și nu a înca### ##### ## ##### #### ##### judecătorul era responsabil cu cuvintele sale ar fi știut aceste aspecte sau dădea un telefon la penitenciar și afla. Solicită astfel să se verifice riguros îndeplinirea condițiilor cerute de lege și, în exercitarea funcției de control judiciar asupra legalității hotărârii primei instanțe, să se constate că această hotărâre se impune a fi modificată și solicită a fi modificată, iar verificând admisibilitatea cererii formulate de Penitenciarul Mioveni să se aprecieze ca fiind întemeiată și să se dispună admiterea cererii de liberare a clientului său.

Reprezentantul Ministerului #####, având cuvântul, în temeiul dispozițiilor art. 587 Cod procedură penală, solicită respingerea ca nefondată a contestației formulate de persoana condamnată împotriva sentinței penale nr. #####/19.07.2023, pronunțată de Judecătoria Pitești în dosarul nr. #####/280/2023, sentință prin care a fost respinsă ca neîntemeiată propunerea de liberare condiționată și s-a stabilit termen pentru reiterare a unei noi cereri sau propuneri de liberare condiționată după data de 10.11.2023. În temeiul dispozițiilor art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, solicită să fie obligat contestatorul la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Apreciază că sentința instanței de fond este temeinică și legală.

Solicită a se observa că din perspectiva legii penale mai favorabile au fost avute în vedere dispozițiile vechiului cod penal, dispoziții sub imperiul cărora au fost comise fapte pentru care contestatorul a fost condamnat.

În al doilea rând solicită a se observa natura juridică a liberării condiționate care în esență reprezintă o vocație pentru persoana condamnată și nu un automatism procedural care să conducă la eliberarea, eventual din oficiu, după îndeplinirea formală a unor cerințe. ##### adevărat faptul că pentru acordarea liberării condiționate este necesară întrunirea unor condiții cumulative cerute de lege.

Vechiul cod penal prevedea o serie de condiții între care și dovezi temeinice de îndreptare, condiție care să conducă la formarea intimei convingeri că persoana este îndreptată și nu există riscul unei recidive. Solicită a se observa că în cadrul analizei instituției liberării condiționate trebuie avută în vedere una din funcțiile pedepselor respectiv funcția preventivă, adică trebuie procedat în așa fel încât prin acordarea sau neacordarea liberării condiționate să se evite potențiala posibilitate de comitere a faptelor penale.

În aprecierea Parchetului considerentele primei instanțe sunt legale și temeinice. Acestea au în vedere conduita contestatorului după rămânerea definitivă a soluției de condamnare, se axează pe aspecte subiective legate de regretul faptei, regret subiectiv care poate duce la concluzia că nu va încerca să săvârșească noi fapte prevăzute de legea penală, eventual de aceeași natură, dar și considerente legate de respectarea hotărârilor judecătorești definitive. Din această perspectivă solicită a se avea în vedere considerentele judecătorului de la instanța de fond privind nerepararea măcar în parte a obligațiilor civile la care contestatorul a fost obligat prin soluția definitivă de condamnare. Pentru motivele invocate solicită respingerea ca nefondată a contestației.

Contestatorul condamnat, având ultimul cuvânt, arată că de când se știe a respectat autoritatea, normele de conviețuire socială. A depus toate eforturile, toată stăruința. În toată perioada în care a fost încarcerat nu a prestat muncă remunerată. Se întreabă ce ar trebui să facă pentru ca instanța să își formeze convingerea că merită să fie liberat condiționat. Nu cunoaște, însă ar dori să știe. Solicită admiterea liberării condiționate.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra contestației penale de față, constată că

Prin sentința penală nr. #####/19.07.2023, pronunțată în dosarul nr. #####/280/2023, Judecătoria Pitești a respins propunerea Comisiei din cadrul Penitenciarului Mioveni privind liberarea condiționată a condamnatului #####, deținut la Penitenciarul Mioveni, iar în temeiul art. 587 alin. 2 C.proc.pen. a fixat data de 10.11.2023, după care propunerea sau cererea de liberare condiționată va putea fi reînnoită.

În adoptarea soluției prima instanță a reținut că, la data de 11.05.2023 a fost înregistrată propunerea de liberare condiționată privind pe persoana privată de libertate #####.

La dosar a fost depus procesul verbal nr. 68152 din 10.05.2023 al Comisiei de propuneri pentru liberări condiționate, caracterizarea petentului, mandatul de executare al pedepsei nr.1631/12.08.2016, sentința penală de condamnare, alte înscrisuri.

Din procesul-verbal nr. 68152/10.05.2023 rezultă că persoana privată de libertate ##### se află în executarea unei pedepse de 16 ani, 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, profanare de morminte și acces ilegal la un sistem informatic, conform sentinței penale nr. #####/21.06.2016 a Judecătoriei Pitești, definitivă prin decizia penală nr. ###/12.08.2016 a Tribunalului #####.

Executarea pedepsei a început la data de 18.06.2014 și urmează să expire în termen la data de 02.08.2028.

Pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate, condamnatul trebuie să execute fracția de 3/4 din pedeapsă, respectiv 4566 zile de închisoare.

a constatat sub acest aspect că deținutul a executat de la data de 18.06.2014 până la data de 10.05.2023, un total de 4890 zile câștigate și executate. ##### privată de libertate nu este cunoscută cu antecedente penale și execută pedeapsa în regim semideschis.

S-a mai reținut că deținutul este la a II-a analiză, apreciindu-se că poate fi liberat condiționat. Pentru a hotărî astfel, comisia a avut în vedere faptul că persoana privată de libertate a avut un comportament corespunzător pe întreaga perioadă a executării pedepsei, dovedit prin multiple recompense și participare constantă la activități lucrative.

în vedere că persoana privată de libertate a fost condamnată pentru fapte săvârșite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, instanța a făcut aplicarea art. 15 alin. 2 din Constituția României și art. 5 din Noul Cod penal cu privire la legea penală mai favorabilă, și a analizat condițiile impuse de lege pentru acordarea beneficiului liberării condiționate conform legislației anterioare, iar nu conform noilor reglementări penale și procesual penale intrate în vigoare la data de 01.02.2014. Analizând condițiile impuse de cele două legi penale succesive pentru acordarea beneficiului liberării condiționate, instanța a constatat că legea penală mai favorabilă este cea a Codului Penal anterior, această lege cuprinzând dispoziții mai permissive atât cu privire la cerințele imperative pentru acordarea liberării condiționate, cât și cu privire la modul de supraveghere al petentului după ce acesta ar fi fost liberat condiționat. În plus, noua reglementare cuprinde cerințe suplimentare cum ar fi îndeplinirea integrală a obligațiilor civile, faptul că persoana condamnată are vocația de a fi liberată condiționat numai dacă execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, precum și a prevederilor legale în vigoare în materia liberării condiționate, instanța a apreciat că este neîntemeiată propunerea de liberare condiționată a petentului-condamnat, indicând că liberarea condiționată este o formă de individualizare postcondamnatorie a pedepsei închisorii. Această măsură poate fi dispusă de instanța de judecată, ea presupunând punerea în libertate a persoanei condamnate, înainte de executarea în întregime a pedepsei, dacă sunt îndeplinite condițiile strict și limitativ prevăzute de lege.

Liberarea condiționată are caracter facultativ, nereprezentând un drept, ci numai o vocație generală a condamnatului. În același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 5 parag. 1 lit. a) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează dreptul unui deținut de a beneficia de o lege de amnistie sau de a fi eliberat, condiționat sau definitiv, înainte de executarea pedepsei. Liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa pedeapsa până la termen ci un instrument juridic prin care instanța de judecată constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție până la împlinirea integrală a duratei stabilite cu ocazia condamnării întrucât condamnatul, prin conduita avută pe toată durata executării, dovedește că a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale și convinge astfel instanța că nu va mai comite infracțiuni iar liberarea sa anticipată nu prezintă nici un pericol pentru colectivitate.

Potrivit art. 59 C. pen. 1969, pentru a se putea dispune liberarea condiționată a unei persoane din executarea unei pedepse privative de libertate care depășește 10 ani este necesar ca persoana în cauză să fi executat cel puțin 3/4 din durata pedepsei închisorii care i-a fost aplicată și pe durata executării pedepsei să fi fost stăruitor în muncă, disciplinat, să fi dat dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale. De asemenea, conform art. 59 alin.2 Cod penal, în calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute de art. 59 alin.1 Cod penal se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

Astfel, instanța trebuie să verifice îndeplinirea unor criterii subiective, cum ar fi comportamentul pe perioadă detenției, dar și circumstanțele personale ale condamnatului, alături de celelalte criterii obiective.

Condamnatul ##### a executat de la data de 18.06.2014 până la data de 10.05.2023, 3249 zile, la care se adaugă 449 zile în arest preventiv, 480 zile i se consideră executate suplimentar ca măsură compensatorie pentru executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare în baza Legii nr. 169/2017, iar 712 zile i se consideră executate ca urmare a muncii prestate, totalul zilelor câștigate și executate fiind de 4890.

Prin urmare, raportat la fracția de pedeapsă pe care condamnatul trebuie să o execute, pentru a fi propozabil în vederea liberării condiționate, instanța a constatat că persoana privată de libertate a executat până în prezent fracția din pedeapsă prevăzută de dispozițiile legale, astfel încât prima condiție impusă de dispozițiile art. 59 Cod Penal este îndeplinită.

Cu privire la celelalte condiții ale liberării condiționate, stăruința în muncă și disciplina condamnatului, instanța a reținut că persoana privată de libertate nu a fost sancționată disciplinar, a fost recompensată de mai multe ori, a avut un comportament adecvat normelor și regulamentelor interne, a participat la activități socio-educative, moral-religioase și programe psihologice, a dat dovadă de stăruință în muncă, beneficiind de 712 zile câștig.

de aceste aspecte instanța a constatat că persoanei condamnate nu i se poate reproșa conduita de ansamblu adoptată în timpul executării pedepsei, identificându-se o evoluție pozitivă în plan educativ și psiho-comportamental.

Sub aspectul oportunității însă instanța a apreciat că nu s-a făcut dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, respectiv aceea de a da dovezi temeinice de îndreptare.

Progresele condamnatului sunt evidente doar în raport cu conduita acestuia vizavi de normele instituționale obiective, ce vizează funcția coercitivă de execuție a pedepsei.

Sub aspect subiectiv însă, în raport cu funcția educativă și preventivă a pedepsei, așa cum este prevăzută de art.52 C.pen.1969, circumstanțele personale ale condamnatului nu sunt de natură a convinge instanța că acesta nu va mai comite infracțiuni, iar liberarea sa anticipată nu prezintă nici un pericol pentru colectivitate.

Pedeapsa trebuie să aibă și un scop preventiv, prevenția generală ocupând un loc important. Astfel, raportat la funcția de exemplaritate a pedepsei, fiecare cetățean trebuie să fie conștient de consecințele la care s-ar expune în cazul încălcării legii penale.

Dincolo de recompensele obținute de condamnat, de participarea sa la programele educaționale și sociale organizate în penitenciar și lipsa oricăror sancțiuni disciplinare, în procedura de analiză a unei cereri de liberare condiționată nu pot fi ignorate – atunci când se fac aprecieri asupra existenței premiselor că persoana condamnata să se fi îndreptat – nici gravitatea infracțiunilor săvârșite, nici intervalul de timp scurs între săvârșirea lor, nici condițiile în care ele au fost comise, nici poziția acestuia față de faptă și consecințele produse. Astfel, aceste împrejurări reprezintă un criteriu contributiv la analizarea condițiilor de liberare condiționată, fără a avea însă un rol exclusiv, întrucât au reprezentat și un element de care s-a ținut cont la individualizarea pedepsei aplicate și a modalității de executare a pedepsei din care se solicită liberarea condiționată.

În aceste condiții, instanța a reținut că gravitatea faptelor săvârșite a fost avută în vedere la momentul individualizării pedepsei, iar acest aspect nu constituie un motiv în sine de respingere a cererii de liberare condiționată, dar cu toate acestea conturează un profil moral, social și infracțional al persoanei, care reprezintă punctul de plecare în analiza dovezilor temeinice de îndreptare.

Astfel, eliberarea petentului din pedeapsa de 16 ani, 8 luni închisoare la care a fost condamnat pentru fapte de o gravitate deosebită, ce denotă un potențial criminogen ridicat, respectiv loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, profanare de morminte și acces ilegal la un sistem informatic, fapte care au produs

puternice reacții în rândul societății o lungă perioadă de timp, fără ca acesta să facă dovezi reale că se poate reintegra social, ar putea avea efect opus celui prescris de lege, în condițiile în care persoana privată de libertate nu-și asumă nici în prezent faptele comise, nu le recunoaște și implicit nu le regretă.

Indicând că asumarea săvârșirii unei fapte este o problemă ce ține de libertatea de conștiință a fiecărei persoane, prima instanță a arătat însă că nu poate face abstracție de poziția deținutului față de săvârșirea faptelor pentru care a fost stabilit în mod definitiv și irevocabil vinovăția sa, aceasta având relevanță în aprecierea riscului real și concret de recidivă al persoanei private de libertate.

Totodată, deși instanța a constatat că printre prevederile art.59 C.p. din 1969 nu se numără și condiția reparării integrale a prejudiciului produs prin comiterea infracțiunii, efortul depus în vederea reparării prejudiciului reprezintă un criteriu în aprecierea existenței dovezilor de îndreptare a condamnatului, instanța trebuind să țină cont de toate aspectele legate de persoana condamnatului, prin coroborarea tuturor criteriilor prevăzute de lege. Sub acest aspect s-a reținut că deținutul a dovedit de-a lungul timpului nepăsare atât față de memoria victimei, prin neasumarea faptelor sale, cât și față de victimele colaterale, prin faptul că nu a depus minime diligențe de diminuare a consecințelor infracțiunilor săvârșite, prin achitarea fie și parțială a despăgubirilor civile la care a fost obligat față de familia victimei (fiul minor al acesteia și al inculpatului, mamă, frate), cu toate că din caracterizarea depusă la dosar reiese că persoana condamnată a beneficiat de sprijin financiar pe tot parcursul executării pedepsei, realizând totodată venituri și ca urmare a muncii prestate în penitenciar conform art.83 alin.1 lit.a,b, e rap. la art.86, art.87 din legea nr. 254/2013, astfel că, instanța a apreciat că persoana în cauză avea posibilitatea de a achita cel puțin parțial sumele ce i-au fost puse în sarcină, dacă dorea să facă dovada bunei credințe în acest sens.

Toate aceste aspecte reflectă faptul că deținutul nu a conștientizat consecințele faptelor sale, nu le asumă, nu a făcut progrese reale pe calea reintegrării sociale din această perspectivă și nu prezintă garanții suficiente că punerea sa în libertate nu constituie un pericol pentru societate, impunându-se ca acesta să-și intensifice eforturile în ceea ce privește formarea unei atitudini de respect față de valorile sociale și ordinea de drept.

În acest context, având în vedere și durata pedepsei pe care condamnatul o mai are de executat prin comparație cu durata pedepsei executate până în prezent, instanța a apreciat că procesul de reeducare și prevenție nu a fost finalizat, proces ce presupune și crearea unei voințe morale, precum și întărirea caracterului prin inhibarea unor comportamente și trăsături negative înrădăcinate de-a lungul timpului, debarasarea de vechile structuri morale negative și construirea altora pozitive, prin conștientizarea gravității faptelor săvârșite și asumarea consecințelor acestora.

Concluzionând, circumstanțele reale și particulare ale deținutului astfel cum au fost reținute denotă faptul că, la acest moment, persoana privată de libertate nu întrunește condițiile pentru a fi liberată condiționat, întrucât nu a dat dovezi temeinice de îndreptare, instanța neputându-și forma convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate, timpul executat nefiind suficient pentru însușirea scopului educativ și preventiv al pedepsei, astfel încât la punerea în libertate, persoana condamnată să nu mai săvârșescă și alte infracțiuni și să poată fi redată societății, sens în care acordarea beneficiului liberării condiționate nu apare ca fiind oportună.

Împotriva sentinței penale de mai sus, în termenul prevăzut de art. 587 alin. 3 C.proc.pen., a formulat contestație condamnatul #####, cu ocazia dezbaterilor pe fond, personal și prin apărătorul ales, solicitând anularea sentinței de fond și punerea sa în libertate. În esență contestatorul a indicat faptul că a avut un comportament corespunzător pe perioada executării pedepsei, dând dovezi solide de îndreptare, argumentele care au stat la baza acestei afirmații fiind pe larg redată în practica prezentă decizii.

Examinând sentința penală contestată prin raportare la motivele invocate, cât și din oficiu, Tribunalul apreciază prezenta contestație ca fiind întemeiată, urmând a o admite, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare:

Prioritar, completul din cadrul tribunalului consideră că în mod întemeiat prima instanță a analizat propunerea formulată de membrii comisiei din cadrul penitenciarului din perspectiva Codului Penal din 1969, având în vedere că faptele care au atras condamnarea au fost săvârșite anterior datei de 01.02.2014, data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind noul Cod Penal, contestatorul executând pedeapsa închisorii pentru săvârșirea la data de 29/30.08.2007 a infracțiunilor de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și profanare de morminte și respectiv pentru săvârșirea în cursul lunii septembrie 2007 a infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic, alterarea integrității datelor informatice și transferul neautorizat de date informatice.

la momentul pronunțării sentințelor penale nr. 675/02.07.2013 a Tribunalului ##### definitivă prin decizia penală nr. ####/A/18.06.2014 a Curții de Apel Pitești și nr. 1013/25.04.2014 a Judecătoriei #####, definitivă prin decizia penală nr. ####/A/22.10.2014 a Curții de Apel ##### s-a apreciat că pentru persoana în cauză sunt mai favorabile dispozițiile din noul Cod penal, notăm că pedepsele individuale stabilite prin cele două sentințe anterior amintite au fost contopite conform art. 33 lit. a, art. 34 lit. b și art. 35 alin. 1 din vechiul Cod penal prin sentința penală nr. #####/21.06.2016 pronunțată de Judecătoria Pitești, definitivă prin decizia penală nr. ####/12.08.2016 a Tribunalului ##### (filele 52-58 dosar fond), prin care s-a stabilit pedeapsa principală rezultantă de 16 ani și 8 luni închisoare.

Completul are în vedere și considerentele Deciziei nr. ####/1997 a Curții Constituționale în sensul că „situația tranzitorie în succesiunea legilor penale se ivește, dacă de la data săvârșirii infracțiunii, când ia naștere raportul juridic penal de conflict, și până la încetarea sau stingerea acestui raport prin executarea sau considerarea ca executată a pedepsei aplicate, iar uneori până la înlăturarea consecințelor condamnării prin reabilitare, au intervenit una sau mai multe legi penale. Legea aplicabilă este totdeauna legea cea mai favorabilă. În cazul instituției liberării condiționate, situația tranzitorie se creează, de asemenea, la data săvârșirii infracțiunii și durează până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei detențiunii pe viață sau a pedepsei închisorii. #####, în acest interval, a unei legi penale care modifică instituția liberării condiționate, cum este cazul Legii nr. 140/1996, face ca determinarea legii aplicabile să se efectueze potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. (2) din Constituție și în art. 13 alin. 1 din Codul penal, independent de data la care sentința de condamnare a rămas definitivă”.

Achiesăm astfel la opinia judecătorului fondului în sensul că pentru contestatorul privat de libertate sunt mai favorabile, în condițiile art. 5 din Codul penal 2009, dispozițiile din vechiul Cod penal (art. 59) care nu impuneau în mod expres condiții referitoare la un anumit regim de executare și la prezentarea unor dovezi privind achitarea obligațiilor civile (așa cum sunt prevăzute de art. 100 alin. 1 din actualul Cod penal) și nici obligativitatea respectării unui program de supraveghere după acordarea liberării condiționate (conform dispozițiilor imperative de la art. 101 Cod penal 2009).

Așa cum se arată și în hotărârea contestată, conform normei de drept material (art. 59 alin. 1 și 2 Cod penal 1969), pentru a putea beneficia de liberare condiționată o persoană condamnată la pedeapsa închisorii trebuie să îndeplinească două condiții: (1) să execute o perioadă minimă din durata pedepsei și (2) să fie stăruitor în muncă, disciplinat și să dea dovezi temeinice de îndreptare.

I. Privitor la perioada executată

În prezenta cauză, observăm că, din totalul de 6089 de zile închisoare, contestatorul a executat efectiv un număr de 3249 de zile închisoare, a fost arestat preventiv 449 de zile, i se consideră ca executate (conform Legii 169/2017) un număr de 480 de zile corespunzător perioadei în care a fost cazat în condiții necorespunzătoare și are un număr de 712 zile considerate ca executate ca urmare a muncii prestate îndeplinind condiția pur obiectivă referitoare la fracțiile minime prevăzute de lege.

II. Privitor la conduita condamnatului

Fără îndoială că, simpla împrejurare că o persoană condamnată a executat fracția minimă prevăzută de lege din pedeapsă nu poate conduce automat la acordarea liberării înainte de termen. ##### legală arată caracterul facultativ al acestei instituții, legiuitorul folosind sintagma „poate fi liberat”, în sensul că aceasta reprezintă numai o vocație a condamnatului, iar nu un drept recunoscut oricărui care solicită eliberarea înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului care a statuat că art. 5 par. 1 lit. a) din Convenție nu garantează dreptul unui deținut de a fi liberat condiționat înainte de executarea pedepsei (Mouesca împotriva Franței - dec. nr. 52189/99 din 18 octombrie 2001, ##### Kalan împotriva Turciei dec. nr. 73561/01 din 2 octombrie 2001, Çelikkaya împotriva Turciei dec. nr. 34026/03 din 1 iunie 2010).

Așa cum se indică și în tratatele de criminologie, funcțiile atribuite în mod tradițional pedepsei constau în pedepsirea, prevenția, protejarea publicului și îndreptarea.

Scopul pedepsei este acela de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, iar prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială (așa cum se prevede la art. 3 din Legea nr. 254/2013 și respectiv art. 52 alin. 1 și 2 din Codul penal 1968).

Recunoscută în trecut drept un mijloc de prevenire a recidivei, îndreptarea implică, în prezent, conform unei perspective mai pozitive, mai degrabă ideea unei resocializări prin promovarea răspunderii personale.

Acest obiectiv este consolidat de dezvoltarea „principiului progresiei”: pe măsură ce își execută pedeapsa, un deținut trebuie să treacă progresiv, în cadrul sistemului penitenciar, din stadiul inițial al detenției, în care se pune accent pe pedeapsă și pe plata pentru actul săvârșit, la stadiile ulterioare ale pedepsei, cu accent pe pregătirea liberării.

Instituția liberării condiționate reprezintă astfel o modalitate de individualizare a executării pedepselor care se acordă condamnaților care, prin comportamentul lor, demonstrează că au conștientizat consecințele implicării în activități ilegale, că au făcut progrese pe calea reintegrării în societate și că punerea lor în libertate nu constituie un pericol pentru societate.

Pentru a veni în sprijinul formării convingerii intime, subiective, a instanței că persoana condamnată s-a îndreptat, legiuitorul a prevăzut anumite elemente ce trebuie analizate la momentul soluționării unei cereri de liberare condiționată și în funcție de care să se poată aprecia comportamentul persoanei private de libertate în timpul executării pedepsei cum ar fi: conduita persoanei condamnate și eforturile acesteia pentru reintegrare socială, în special în cadrul muncii prestate, al activităților educative, moral-religioase, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, precum și responsabilitățile încredințate, recompensele acordate și sancțiunile disciplinare acordate (așa cum se arată la art. 97 alin. 3 lit. d din Legea ##### intrată în vigoare odată cu noul Cod penal).

Dispoziții similare se regăseau și în Legea nr. 275/2006 care, la art. 77 alin. 2, prevedea că membrii comisiei din cadrul locului de deținere pot propune liberarea condiționată ținând seama de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate, de sancțiunile disciplinare aplicate și de antecedentele sale penale.

Aplicând aceste considerații teoretice la situația contestatorului ##### ##### ##### completul din cadrul Tribunalului ##### apreciază că acesta a dat dovezi temeinice de îndreptare și că se poate reintegra în societate fără a mai reprezenta un pericol pentru siguranța publică.

Parcurgând datele consemnate în caracterizarea întocmită de cadrele Penitenciarului Mioveni (filele 11-21 dosar de fond) reținem că, în întreaga perioadă petrecută în detenție, contestatorul a dovedit un interes

constant pentru a lua parte la activitățile educative, de asistență socială și psihologică pentru care a fost selecționat.

Educatorii din cadrul locului de deținere au menționat că acesta a respectat și îndeplinit recomandările din Planul individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, înregistrând o evoluție semnificativă în plan educațional.

În planul asistenței sociale notăm că persoana privată de libertate a finalizat cu rezultate bune și foarte bune programe specifice (de formare a abilităților sociale, de formare a abilităților parentale și de pregătire pentru liberare), iar ca urmare a parcurgerii acestor demersuri, cadrele penitenciarului au constatat o evoluție pozitivă. Condamnatul a ținut legătura cu mediul de suport prin intermediul vizitelor, a convorbirilor telefonice și prin corespondență.

Și psihologul unității a indicat o evoluție pozitivă a deținutului în plan psiho-comportamental, precizând că acesta este cooperant în relația cu autoritatea, conformist, stabil emoțional și a finalizat cu credite activități psihologice semistructurate cât și Programul de formare a deținuților de sprijin.

În favoarea contestatorului se reține și împrejurarea că, în cele 3249 de zile de detenție și 449 de zile de arest preventiv executate până la momentul prezentării în fața comisiei prevăzute de art. 97 din Legea nr. 254/2013, nu a fost sancționat disciplinar, îndeplinind obligațiile și respectând interdicțiile impuse prin Legea de executare a pedepselor și celelalte dispoziții care reglementează această activitate.

Completul observă și faptul că, încă din perioada arestării preventive, contestatorul s-a evidențiat prin comportamentul său pozitiv, obținând un număr de 2 recompense, iar după încarcerare acesta a mai fost recompensat de încă 81 de ori.

în vedere disp. art. 2 alin. 1 din Decizia nr. ####/2016 a Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Procedurii de lucru pentru acordarea recompenselor pe baza Sistemului de creditare care prevăd că „sistemul de creditare este o procedură obiectivă, unitară și transparentă de măsurare a comportamentului persoanelor private de libertate, precum și a eforturilor depuse de acestea în vederea reintegrării sociale” și că formularea/acordarea unei recompense este condiționată de acumularea unui număr minim de credite care pot fi acordate doar în urma obținerii unor rezultate bune și foarte bune, cât și față de disp. art. 97 alin. 1 din Legea nr. 254/2013 care prevăd că persoanelor condamnate li se pot acorda recompense doar dacă au o bună conduită și care au întreprins eforturile necesare în cadrul muncii prestate sau în cadrul activităților educative, moral-religioase, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, considerăm că, o dată în plus, că numărul și frecvența obținerii recompenselor susmenționate dovedesc stăruința și interesul contestatorului în asimilarea informațiilor transmise la activitățile la care a luat parte în vederea formării unor comportamente prosociale.

Se impune a se indica și faptul că, potrivit Deciziei anterior amintite, persoanele private de libertate pot beneficia de o singură recompensă în fiecare lună, în cauza de față fiind de notat și faptul că, începând cu luna august 2017, deci în ultimii 6 ani, contestatorul a fost recompensat lunar.

De asemenea observăm și că 3 dintre recompensele de care contestatorul s-a bucurat au constat în permisiunea ieșirii din penitenciar câte o zi, acesta revenind de fiecare dată la termenul stabilit și respectând celelalte obligații ce îi reveneau.

Nu în ultimul rând notăm și împrejurarea că persoana privată de libertate nu se află la prima analiză în vederea acordării liberării condiționate, anterior fiind discutat la data de 11.01.2023 și amânat până la 10.05.2023 conform sentinței penale nr. ####/23.01.2023 a Judecătoriei Pitești, posibilitatea formulării unei noi cereri sau propuneri de liberare fiind amânată pentru 4 luni.

Observăm că, și în această ultimă perioadă, contestatorul și-a menținut interesul pentru participarea la activitățile recomandate, iar în baza rezultatelor obținute acesta a mai fost recompensat de 4 ori (totalizând

87 de recompense în întreaga perioadă a privării de libertate), în luna martie 2023 acesta beneficiind, din nou, de permisiunea de ieșire din penitenciar.

În opinia tribunalului dovezile de îndreptare rezultă și din nivelul ridicat de implicare de care susnumitul a dat dovadă în desfășurarea de activități lucrative în interesul penitenciarului.

În acest sens notăm că deținutul are un număr de 712 de zile considerate ca executate ca urmare a muncii prestate, număr care, prin raportare la perioada detenției și la modalitatea de calcul a unor astfel de zile (conform art. 96 din Legea 254/2013) poate fi apreciat ca o dovadă a stăruinței de care condamnatul a dat dovadă în prestarea unor astfel de activități.

în vedere implicarea constantă a persoanei în cauză în desfășurarea unor activități lucrative apreciem că există premisele ca acesta să își fi format deprinderile necesare pentru ca, odată pus în libertate, să își poată asigura existența fără a mai intra în conflict cu legea penală.

Notăm și că, potrivit art. 97 alin. 3 lit. e din Legea 254/2013, la analiza în vederea acordării liberării condiționate a persoanei condamnate, dovezile de îndreptare sunt raportate și la antecedentele sale penale, existența unor eventuale alte condamnări anterioare reprezentând un aspect de care instanța trebuie să țină seama fiind indicată și la art. 59 din Codul penal (1969).

În cauza de față, reținem împrejurarea că petentul condamnat nu este cunoscut cu antecedente penale, ceea ce, în opinia noastră, poate conduce la concluzia că reeducarea și cultivarea în conștiința sa a respectului față de valorile sociale se pot realiza mai ușor.

Fără îndoială că susnumitul a fost găsit vinovat pentru comiterea unor fapte deosebit de grave, cu un puternic impact în toate mediile sociale și care au suscitat o lungă perioadă de timp un interes sporit pentru opinia publică aspect ce impune ca, pentru acordarea liberării înainte de executarea pedepsei la termen, să se realizeze o analiză mai exigentă a activităților desfășurate de condamnat în perioada cât a fost privat de libertate.

Trebuie însă a fi avut în vedere că aspectele ce au ținut de gravitatea infracțiunii și de pericolozitatea infractorului au fost evaluate de instanța de executare prin prisma împrejurărilor și a modului de comitere, a naturii și gravității rezultatului produs, a motivelor și scopului urmărit cât și a conduitei după săvârșire și în cursul procesului penal, instanță care a aplicat pedepse orientate către maximul prevăzut de lege (pentru infracțiunea prev. de art. 195 rap. la art. 199 alin. 1 din noul Cod penal contestatorul fiind condamnat chiar la maximul de pedeapsă prevăzut).

La fel de adevărat este și faptul că pentru contestator pedeapsa urmează să expire la termen la data de 02.08.2028, acesta mai având de executat un număr de aproximativ 1800 de zile din pedeapsă.

Cu toate acestea, reținem că norma legală nu prevede ca și criteriu de analiză în vederea acordării liberării condiționate cuantumul restului de pedeapsă neexecutat ci, legiuitorul a considerat că o perioadă de 3/4 din pedeapsa stabilită ar putea să constituie un interval de timp suficient pentru ca procesul de socializare să se realizeze.

În cauză, așa cum s-a indicat și anterior, pe întreaga perioadă a detenției condamnatul a dovedit un interes constant în participarea la activitățile organizate în cadrul locului de deținere și a fost stăruitor în prestarea de activități lucrative, iar față de rezultatele obținute acesta a primit maximul de evidențieri care i se puteau acorda potrivit normelor legale în materie.

Tribunalul constată că petentul a participat la activități educative și sociale diversificate și adecvate naturii infracțiunilor pentru care a fost condamnat (programe, concursuri tematice, activități de consiliere, artizanat, emisiuni locale radio-TV, prelegeri). Notăm și că, în ultimii 6 ani, acesta a participat lunar la activități de grup, religioase sau de consiliere moral-religioasă și a luat parte la multiple activități în comunitate unde a avut un comportament corespunzător.

Toate aspectele indicate mai sus pot conduce la concluzia că scopul preventiv educativ al pedepsei a fost atins în privința persoanei condamnate, eforturile depuse de acesta putând fi considerate dovezi solide de îndreptare. Pe parcursul celor mai bine de 10 ani cât a fost izolat de societate, contestatorul a dovedit că are capacitatea de a se conforma normelor și rigorilor mediului în care a fost plasat și că a fost interesat să își însușească reguli, valori și deprinderi corecte astfel că acesta merită șansa de a fi redat comunității mai devreme pentru ca, sprijinit de membrii familiei, să se poată reintegra și reabilita mai rapid.

În opinia noastră, lipsa reparării integrale a prejudiciului produs prin comiterea infracțiunii de către condamnat nu poate constitui un motiv care să justifice respingerea propunerii formulate de către comisia din cadrul Penitenciarului Mioveni.

Dincolo de împrejurarea că această condiție nu era prevăzută în vechea normă penală, din această perspectivă fiind mai favorabile contestatorului dispozițiile vechiului Cod penal, avem în vedere că inclusiv actualul Cod penal permite acordarea liberării înainte de termen în lipsa achitării despăgubirilor civile dacă persoana condamnată dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească.

Sub acest aspect reținem că petentul a prezentat în original adeverințe de venit pentru perioada ##### eliberate de Serviciul Fiscal Orășenesc Strehăia (filele 122-132 dosar de fond) din care reiese că, după încarcerare și până la data prezentării sale în fața comisiei, condamnatul nu a realizat niciun fel de venituri.

La dosar nu se regălesc înscrisuri din care să reiasă că persoana privată de libertate ar fi prestat activități lucrative remunerate în perioada detenției, așa cum se indică în hotărârea contestată, nici că ar avea în proprietate bunuri mobile sau imobile asupra cărora putea să dispună, ori că ar fi primit sume considerabile din partea familiei care i-ar fi permis să achite, măcar în parte, sumele ce i s-au pus în sarcină cu titlu de despăgubiri civile.

Observăm și faptul că, prin sentința penală nr. ####/02.07.2013 (filele 59-67 dosar fond), Tribunalul ##### a instituit măsura sechestrului asigurator asupra unui imobil ce ar fi aparținut condamnatului și a menținut sechestrul instituit prin ordonanța procurorului în legătură cu un alt imobil.

De asemenea, prin decizia penală nr. ####/A/18.06.2014 (filele 68-94 dosar fond), Curtea de Apel Pitești a stabilit ca prestația acordată fiului minor să fie achitată de inculpat lunar, la dosar neexistând dovezi că partea civilă ar fi reclamat neîndeplinirea acestei obligații de către condamnat.

Or, prin prisma celor indicate, nu se poate reține o rea credință din partea contestatorului în a nu-și îndeplini obligația de a achita sumele ce i-au fost puse în sarcină cu titlu de despăgubiri.

de toate aceste considerente și având în vedere propunerea unanimă a membrilor comisiei organizate în cadrul Penitenciarului Mioveni, completul consideră că deținerea în continuare a petentului condamnat nu mai este necesară, acesta dovedind că se poate reintegra în societate fără a mai constitui un pericol pentru ordinea publică.

Completul atrage atenția condamnatului asupra dispozițiilor art. 104 alin. 2 Cod penal, în sensul că, dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

Drept urmare, întemeindu-se și pe disp. art. art.425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a) C.pr.pen., rap. la art.587 C.pr.pen. completul va admite contestația formulată de contestatorul ##### împotriva sentinței penale nr. #####/19.07.2023 pronunțată de Judecătoria Pitești în dosarul nr. #####/280/2023, hotărâre pe care o va desființa.

Rejudecând, apreciind că în privința contestatorului sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prev. de art. 59 din vechiul Cod penal, completul va admite propunerea formulată de ##### de liberare condiționată

din cadrul Penitenciarului Mioveni și va dispune liberarea condiționată a acestuia, dacă nu este reținut sau arestat în alte cauze.

în vedere soluția ce urmează a fi dispusă în cauză și disp. art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

În temeiul art.425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a) C.pr.pen., rap. la art.587 C.pr.pen.:

Admite contestația formulată de contestatorul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, CNP #####, împotriva sentinței penale nr. #####/19.07.2023, pronunțată de Judecătoria Pitești în dosarul nr. #####/280/2023, desființează sentința atacată și, rejudecând,

În temeiul art. 59 Cod Penal (1969) cu aplic. art. 5 Cod penal (2009):

Admite propunerea formulată de ##### de liberare condiționată din cadrul Penitenciarului Mioveni și dispune liberarea condiționată a condamnatului ##### de sub puterea mandatului nr. ##### emis de Judecătoria Pitești în baza sentinței penale nr. #####/2016, dacă nu este reținut sau arestat în alte cauze

În temeiul art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în data de 22.08.2023 prin punerea soluției la dispoziția contestatorului și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####

Red./Tehn.##/ 24 ##### 2023/4 ex
MN 23 ##### 2023